

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXI listopad 2015

Pejsek štěká...

Podzimky se nám letos velice vydařily. Sluníčko svítilo, barevné stromy zářily a vůbec to stálo za to! Kartáčkoví vrazi sice rádi-li jako o život, ale pár lidí přece přežilo.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Kubíkovi.

Haf! Haf! Haf!

Pamatujete? Pomeranč při uklízení chaty. „Co to tady leží za oko?“ Mety: „Jé, to je moje. Díky. Já ho hledala!

Haf! Haf! Haf!

Matěj obědvá pod stolem. Samara: „Proč sedíš pod stolem?“ Matěj: „Aby na mě nepršelo!“

Haf! Haf! Haf!

Májka: „To na té židli je párek?“ Štěpán: „Jo, ten je můj. On mi tu drží místo.“

Anička: „Kde to má desky, když to jsou deskové hry?“

Haf! Haf! Haf!

Nezapomeňte na páteční čaj! Dotáhneme štukování u vchodu, budeme pokračovat v bedničkách, lakroskách a vyzkoušíme si i něco nového.

Haf! Haf! Haf!

Během výpravy jsme natáčeli grotesku. Doufejme, že se ji podaří do bruslení zprocesovat a budeme si ji tam moci promítnout.

Co budeme dělat?

- 3. 11. Družinovky (16:30-19:00)
- 4. 11. Družinovka (16:30-19:00)
- 6. 11. Čaj (16:00-19:00)
- 10. 11. Oddílovka (16:30-19:00)
- 17. 11. Družinovky (16:30-19:00)
- 18. 11. Družinovka (16:30-19:00)
- 20. - 22. 11. Listopadová výprava
- 24. 11. Oddílovka (16:30-19:00)
- 1. 12. Družinovky (16:30-19:00)
- 2. 12. Družinovka (16:30-19:00)

A dále ...

- 11. - 13. 12. Vánočka

V roce 2016 ...

- 8. - 10. 1. Bruslení a hra po Praze
- 20. 2. Výroční výprava
- 21. 2. Uzlijáda
- 12. 3. Celočtrnáctková hra od Arálií
- 24. - 28. 3. Velikonoční táboření

Další výpravy v roce 2016 najdete v příštím Pejskovi.

Co skrývá naše knihovna?

Mezi další důležité knížky v naší knihovně patří takové ty nenápadné bílé knížky se zeleným pruhem. Každý z vás měl některou z nich určitě několikrát v ruce! Patří tam nejen knížka „Co tu kvete?“, o které se dneska něco málo dozvíte, ale například i knížka o stromech, houbách nebo broucích. O těch se možná něco dozvíte někdy příště. Knížka „Co tu kvete?“ obsahuje spoustu květín, které jsou řazené nejen podle barev, ale také podle tvarů květů a listů. Ke každé z nich se nachází i obrázek, takže by neměl být problém neznámou kytičku dohledat a správně určit. Krom těch podstatných informací jako je právě barva květu, se zde můžete dočíst i několik zajímavostí, například, čím je rostlina zvláštní, jestli má léčivé účinky a podobně. Moje dnešní otázka zní: Jakou kytičku najdete na straně 148 pod číslem 1? Odpovědi můžete sdělovat Májce do konce měsíce.

Různé ohně: díl druhý

Spousta z nás se již jistě setkala s různými články či příručkami o různých typech ohňů či speciálních fíglech a vychytávkách, které nám mají všelijakými způsoby pomáhat. Některé z nich fungují, některé zas tak moc ne. A je fajn si to čas od času zopakovat. Dnes

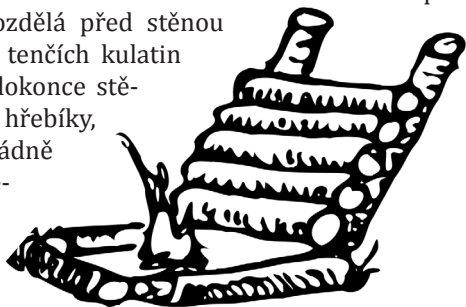
se podíváme na tzv. funkční ohně, tedy takové, které stavíme přednostně kvůli jejich zvláštním vlastnostem, nikoli kráse, jak je tomu u ohňů slavnostních.

Funkční ohně: hlídkový oheň, kanadský a polenový krb

Hlídkový (nebo také hvězdicový) oheň je praktický jako malý zdroj tepla třeba právě při noční hlídce. Tvoří jej několik naprosto suchých polen složených do tvaru hvězdice s hořícími konci v jejím středu. Takový oheň vyžaduje časté přisouvání polen ke středu, nicméně lze zas v případě potřeby velmi rychle uhasit – ať už odtahením polen od sebe, nebo dokonce zabodnutím jejich žhavých konců do země. A samozřejmě má menší spotřebu dřeva, než třeba taková pagoda.

Kanadský krb je charakteristický. Je neocení-
 telný vždy, když potřebujeme chránit oheň před
 poryvy větru a zabránit větším ztrátám tepla.
 Oheň se rozdělá před stěnou
 tvořenou z tenčích kulatin
 (občas se dokonce stě-
 na stlouká hřebíky,
 aby pořádně
 držela). Je-
 jím úko-
 lem je
 odrážet
 teplo jed-

ním směrem. V běžných situacích ho nevyužijeme,
 ale může se třeba hodit pro malou skupinku lidí za
 sychravého počasí, protože se na něm dá třeba i sušit
 mokré oblečení.

Oheň lenochů nebo
 také **polenový krb** si
 leckdo plete s kanad-
 ským krbem. Jde
 o podobné ohniš-
 tě, jen polena jsou
 naskládána na dva
 šikmo zaražené
 kůly a po nich se se-
 souvají do ohně. U

paty této „hranice“ se rozdělá oheň. V ideálním případě budou polena pomalu hořet a sama se sesouvat do ohně. Dá se na něm snadno vysušit provlhlé či zmoklé dřevo. Aby krb fungoval, je zapotřebí dostatek cviku.

Pokud by chtěl někdo získat nějaký ten bod do bodování, stačí, když Jendovi řekne, jaký musíme postavit oheň, abychom po zapálení spatřili jakousi ohnivou růži.

Velká písmenková soutěž

Pravidla jsou jednoduchá. Tvým úkolem je z níže napsaných písmen vytvořit co nejvíce slov, počítají se pouze podstatná jména v prvním pádě, a do konce listopadu je ukázat Pomerančovi. První čtyři mladší a starší, kteří ve svých slovech použili dohromady nejvíce písmen, získají nějaké ty body do bodování. Pokud budeš ve skládání slov úspěšnější než Pomeranč, čeká tě sladká odměna.

E, T, J, O, P, R, Z, C, Á, Y

JAK VPŘEDÁČI NATAČELI SKEC

NADŠENÝ
VOŠA

I LETOS NA
PODZIMKAČH
NĚČO NATAČÍME
ZAČNEME
VĚ BĚHEM
CESTY

JUPI!!

NATAČÍME...

BUM! EDA KATĚJ
TUTAF

JDEME DÁL...

A ZASE NATAČÍME...

NO, JE TU CELKEM
SVAH...

NĚ!

POZOR,
PADA! BATON!!!

CHYŤTE M...

PO...

HEJ, NEBEŘTE
SE!

POM

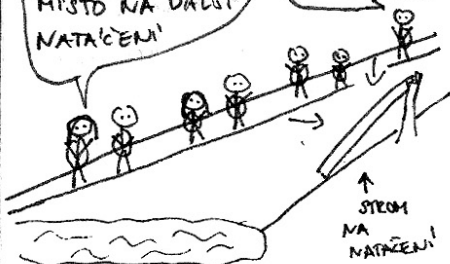

KAM DAL?
JA SE V TĚ MAPE
NEVYZNAM...

HELE, TOHLE JE
DOLELA PŘÍMODOVÉ
MÍSTO NA DALŠÍ
NATAČENÍ

A MUŽENÉ
SE TU
NABEDVAT!

NO, NAŠTĚSTÍ TO
ODNEŠL JENOM
EŠÁK!

KOMU MÁLEM SPADL BATOH
DO RYBNÍČKA?

ODPOVĚDI SDELUJTE SAMARE

Podzimky na Hůrce

28. 10. - 1. 11. 2015

Na podzimky jsme se vydali netradičně autobusem, protože Dubá je Dražejovu nejbližší a železniční trať této lokalitě příliš nepřeje. Cesta to byla poněkud namačkaná a ostatním cestujícím se jistě ulevilo, když jsme se v Dubé z autobusu vysypali.

Postupovali jsme po červené značce a cestou natáčeli scény do grotesky. Nebudu tu prozrazovat, o co přesně šlo, aby nezasvěcení nepřišli o překvapení. V chatě jsme se zabydleli, odstartovali kartáčkového vraha a zahráli si pár her.

Stihli jsme toho spoustu. Celodenní výlet po krásném okolí přes Nedvězí, upéct nejružnější výtvary z barevného slanečného těsta a dobré buchty na snídani, naučili jsme se nové houby a zopakovali si spoustu stromů.

Starší jsme odvezli blízko našeho tábořiště ve Vápně, dali jim mapu, jízdní řády, trochu peněz a jejich úkol byl jasný: Dostat se zpátky. Poprali se s tím statečně a dorazili v optimistické náladě i přes pozdní hodinu.

Na závěr mám pro vás otázku do za body do bodování. Kdo zemřel s následujícími posledními slovy? „Já nemám to ukulele!“

Slet dětí Kondora

9. - 11. 10. 2015

Slet dětí Kondora probíhá každé dva roky a letos se konal v Čimelicích. Sešlo se nás vcelku dost - přijeli zástupci Odvážných, Vesmír Bolatice, Modřanská Trojka, Šán a samozřejmě naše Čtrnáctka.

V sobotu jsme strávili celý den zjišťováním informací o zakladatelích Kondora a jejich osvobozování ze šatlavy. Bylo k tomu třeba získat dostatek peněz a pak podplatit vlivné funkcionáře. V tom jsme uspěli, a tak vše dobře dopadlo. Večer jsme si pověděli, co jsme zjistili o ostatních skupinách a uvedli si věci na pravou míru.

Promítání fotek a videí ze starých Sletů se také setkalo s velkým ohlasem. V neděli jsme si ještě zahráli par společných her a vydali se zpátky do Prahy.

Neznámý dopis

Redakce je potěšena velkým zájmem o pátrání po mapě k záhadnému tajemství. Časopisu Pejsek je tedy ctí uveřejnit další dopis, který nám došel. Razítko pošty je tentokrát čitelné a je proto nade vší pochybnost, že pisatel pochází ze Stínadel.

Vážení páni redaktorové,

jakožto Vontové rozhodně nejsme jednotní. Temné uličky obývá mnoho různých vontských skupin – některé se spolu přátelí, jiné však spolu rozhodně nejsou zadobře..

Například ulice, do kterých jsem patřil, mají ještě mnoho nevyřízených účtů s těmi, kteří si říkají Uctívači ginga. Tito bezvěrci nám Vontům už provedli nejeden podařený kousek a naschvál a nesčetněkrát se pobavili na náš účet, aniž by poznali krutou odvetu. Vše se mělo změnit, když se v našich uličkách jednoho listopadového večera ocitl podivný mladík.

Hlídky s ním chtěly zatočit jako s každým cizákem, on však tvrdil, že má zprávu, za kterou se dobře odvděčíme.

Po příslibení odměny se nám pak svěřil, že ví, kde Uctívači ginga schovávají svůj posvátný strom, a že prý by bylo snadné jej po setmění uloupit. Všichni jsme byli tou myšlenkou nadšeni – ukrást gingo bilobu, to by byl báječný triumf, mohli bychom pak Uctívače ginga mohli vydírat a vymámit z nich přinejmenším omluvu za všechny jejich podařené kousky.

Sešli jsme se tedy dalšího dne na Kozím plácku. Naši výpravu vedl tajemný cizinec. Strastiplná cesta trvala celou věčnost – přelézali jsme zdi, plížili se po dvorcích, v temných uličkách se schovávali před pozdními chod-

ci. Když jsme dorazili na místo, byla už tma tmoucí. Nacházeli jsme se daleko od kterékoli ulice, neboť v dohledu nebyla jediná pouliční lampa.

„Jsmo v zahradě Uctívačů ginga,“ pravil ten neznámý chlapec, a jak to dořekl, tak v té tmě zmizel. Víckrát jsme ho neviděli.

Chvíli jsme bezradně osahávali prostor kolem sebe, až jsme konečně narazili na kýžený předmět – kdo-si s radostným zavýsknutím našel veliký květináč se vzrostlým, asi metrovým stromkem.

Byli jsme nadšeni a přes obrovskou únavu jsme domnělé gingo dostali zpět přes spletité dvorky a uličky zpátky na Kozí plácek. Sotva jsme pletli nohama, zamkli jsme proto květináč do naší klubovny a šli spát.

Ráno jsme s rozhořčením seznali, že naše výprava byla jen dalším žertem Uctívačů. Co bylo v květináči místo posvátného stromu, to vám ani nebudu líčit – podívejte se sami.

Květináč, o kterém jsme si mysleli, že skrývá gingo bilobu, najdete dnes naproti restauraci Haštalský dědek v Haštalské ulici. Za květináčem, který stojí před vchodem do penzionu s růžovou fasádou, je rovněž další část mapy k mému tajemství.

(bez podpisu)

Kusy mapy noste redaktoru Vosovi; u něj se rovněž hlase o vypsanou odměnu.

Simča se ptá

Co jsi se na Podzimkách naučil/a nového?

Skřítá: Minimálně já a možná i někteří starší se naučili, že člověk si potřebuje některé věci naplánovat a radši to všechno udělat s rozmyslem, než se do něčeho vrhnou hned bez rozmýšlení. A trochu se poslouchat.

Týna: Že musíme chodit spát. Že potřebujeme spánek k tomu, abychom mohli fungovat.

Štěpán: Vějířovec, veliký, myslím. Houby.

Mikulda: Asi houby.

Anička: Nějaký uzly, ale ty jsem vlastně už uměla. A naučila jsem se hrát lakros! Teda, tak trochu...

Mája: Třeba, že musíme spolupracovat. A to takovým způsobem, že když se na něčem dohodneme, tak že se dohadujeme na tom samém.

Štěpán V.: Naučil jsem se toho hodně, ale už si to nepamatuju.

Mety: Určila jsem si stromy.

Edík: Naučil jsem se nějaký stromy.

Tomáš: Asi jsem neuměl tolik péct.

Dáva: Určil jsem si pět jehličnanů a patnáct listnáčů.

Kryštof: Vydávat nový zvuk.

Co říkáš na výsadek? (výsadek starších)

Skřítá: Jsem z toho strašně unavená.

Týna: Bylo to fajn, i když jsme se občas nemohli shod-

nout a hádali se. Mohli jsme si ale udělat lepší atmosféru a zpříjemnit si cestu.

Štěpán: Dobré, ale bylo by to lepší, kdybychom se lépe organizovali.

Mikulda: Jsem z toho dost unavenej, protože jsme šli spát dost pozdě a protože jsem byl strašně dlouho bez jídla.

Anička: Hrozně jsme si lezli na nervy! Měli jsme psychickou krizi!

Mája: Bylo to dobrý, ale mohli jsme víc plánovat dopředu. Ne tak, že si řekneme, že někam dojdeme a až tam naplánujeme další krok.

Co jsi vytvořil/a z barevného těsta?

Štěpán: Takovou příšeru, ale nejsem na ní moc pyšnej.

Mety: Želvičku v mističce a potom jsem tu mističku snědla.

Edík: Misku, ale je asi ze všech nejhorší. Byla neuhlazená a nic, prostě.

Tomáš: Dvě rybičky, jednu zelenou s oranžovými očičkama a jednu oranžovou, se zelenými očičkama. Ale té oranžové vypadala očička.

Jósa: Já jsem se snažila udělat dutou věc a podařilo se mi to.

Dáva: Pařez obrostlý houbami.

Eliška (728 467 049)

Májka (725 807 853)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

